

nemlig ingen gladsak bak tallene. Flyktningene fra særlig Syria er ikke blitt færre, de har bare reist andre steder. UDI-direktøren sier at tallene kan endre seg, og at ankomstene kan øke igjen. Da må Norge stå klar til å ta vår del av ansvaret. Frem til det må Norge jobbe for bedre byrdefordeling i Europa, selv om det skulle innebære økt byrde for Norge.

Aftenposten

► Vi får se hva oljekompromisset får å si for Aps oppslutning videre. Nå vil ikke regjeringsspørsmålet bli avgjort av oljeslaget i nord, men av de mindre partienes kamp med sperregrensen. Mens SV ligger over grensen, ligger Venstre under på to av tre målinger. (...)

Det har utløst ny samarbeidsdiskusjon i Venstre. Halvparten av fylkeslederne vil heller samarbeide med Ap enn med Frp. Noen stortingsrepresentanter vil ha

en diskusjon om å gå inn i regjeringen før valget for å temme Frp. Statsminister Erna Solberg ønsker Venstre velkommen. Det er lett å forstå statsministeren. Det er bedre å ha et kritisk Venstre innenfor enn utenfor regjeringen. Det er vanskeligere å forstå Venstre-folkene som vil inn i regjeringen. Det heter at rottene forlater et synkende skip. I Venstres tilfelle oppsøker rottene et skip som synker.

Dagsavisen

DAGENS KOMMENTAR: Mange legger ikke merke til den ville naturen som skjuler seg blant kjøpesentre, kaffebarer, de trafikkerte veiene, rundkjøringene, undergangene og de velfriserte parkene

Grenlands ville hjerte

Nærmiljøopplevelser. Du trenger ikke dra langt til skogs for å få en real villmarksopplevelse i Grenland.

N RK1 viste filmen «Oslos ville hjerte» i jula. Naturfotografen, som har filmet både for National Geographic og BBC, brukte to år på filme det urbane dyrelivet i hovedstaden og resultatet ble både spektakulært og spennende.

For noen år siden besøkte jeg Serengeti nasjonalpark. I en sliten buss trålet vi oss gjennom et landskap som myldret av sebraer, elefanter, gnuer, neshorn, hyener, bøfler og gribber. Jeg kunne svakt forestille meg David Attenboroughs velkjente britiske aksent da den tanzanianske guiden fortalte om dyrelivet utenfor, og tenkte i mitt stille sinn at jeg aldri kom til å oppleve noe lignende i Norge.

Det er noen år siden, men det gir meg fortsatt en spesiell følelse når jeg tenker tilbake på alle de spektakulære naturopplevelsene den turen ga meg. Allikevel har jeg blitt positivt overrasket og imponert over vår egen natur her hjemme i Norge. I Grenland. Midt i byen.

Da jeg så filmdokumentaren om de ville dyrene i Oslo tenkte jeg at filmen like godt kunne vært laget i Skien eller Porsgrunn. Mange legger ikke merke til den ville naturen som skjuler seg blant kjøpesentre, kaffebarer, de trafikkerte veiene, rundkjøringene, undergangene og de velfriserte parkene. Jeg håper likevel jeg kan gi inspirasjon slik at du vil se deg litt mer rundt og kanskje legge merke til mer av bynaturen og villdyrene som vi deler byen med.

Noe mange ikke vet er at man kan se klodens raskeste dyr fra rådhusplassen i Skien! Jeg gjetter på at noe av det første du ser når du løfter blikket oppover for å se hva som foregår i luftrommet over Hjellevannet og Bryggevannet i Skien sentrum er de store flokkene med byduer som flakser hektisk over bygningene. Du er ikke alene om å følge med på flokkens bevegelser. På toppen av en av bygningene sitter nemlig byens vandrefalk og venter tålmodig på en sjanse til å stupe inn i flokken og sette klørna i duebiffen. En vandrefalk i lufta skaper stor frykt i dueflokkene. Det er ikke så rart når den har evne til å stupe etter byttet i over 300 kilometer i timen!

Jeg har vært på safari etter Afrikaturen. Jeg har vært på elvesafari i Skien. For et par somre siden kjøpte mannen min og jeg en kano. Den ville vi prøvepaddle i nærheten av der vi bor. Ved Hoppestad like utenfor Skien sentrum fant vi en idyllisk og rolig elv som vi elvesatte kanoen i. Et par padletak senere befant vi oss ikke i Grenland lengre, men på et sted som minnet sterkt om Amazonasjungen.

Heggtrærne hang tungt ned i det mørke vannet og de hvite blomsterklasene duftet kraftig og aromatisk. Rosenfinken sang fra frodige kratt og stokkendene gapskrattet og padlet seg mellom gule

BYNÆRT: Beversafari i Hoppestadelva 17. mai. En villmarksopplevelse i byen!

FOTO: ALLEN KJØHL-RØSAND

nøkkeroser. Det var bare oss, stillheten og naturlydene. Plutselig ble stillheten brutt på brutalt vis. Et kjempeplask rett foran kanoen, og jeg skvatt nesten ut i vannet. Jeg holdt meg fast og stirret på ringene i vannet etter plasket. Hva i alle dager kunne det være? En kjempefisk?

Det plasket nok en gang og det var da vi så den karakteristiske beverhalen. Hodet dukket opp av vannet og så la den rolig på svøm nedstrøms. Den skulle kanskje vise oss hvem som var sjefen i elva? Det har blitt flere padleturer i Hoppestadelva siden den gang, og nå og da viser beveren seg frem. Det er en flott villmarksopplevelse å se Nordens største gnager og naturens ingeniør i vårt eget nærmiljø.

Mariken Kjøl-Røsand

Økolog, fylkeskoordinator Forum for Natur og Friluftsliv i Telemark

Og det er enda flere villdyr å se. Noen kjenner vi bedre enn andre. På Bakkestranda sitter skarvekolonien og tørker vingene sine med hevet hode. På stolpene langs vannet har fiskemåkene bygd reir og stokkendene har lært seg at mange mennesker på land deler maten sin med dyrene.

Det finnes også en mer skjult bynatur. Grevlingen som lusker gatelangs om natta og kattugla svever lydløst over boligfeltene på jakt etter mus.

For mange dyr har byen blitt ubeboelig, men byens dyr har klart å leve sammen med mennesker og tilpasse seg menneskenaturen med veier, bygninger og friserne grønne lunger. Det er imponerende!

DEBATT

Varden har bare kapasitet til å motta debattinnlegg på e-post. Redaksjonen forbeholder seg retten til å redigere innlegg. Alle innlegg må undertegnes med fullt navn. Hovedinnlegg Maks 4.000 tegn. Innlegg Maks 2.000 tegn. Innlegg sendes til debatt@varden.no